

Две-три зайчета съ вирнати уши се бѣха спрѣли до нея и приказваха.

— Не може, лелинитѣ, не може, — думаше Лиса. — Единъ морковъ — за едно яйце.

Въ това време нѣкой издебело се обади:

— Добъръ день, кума! Какъ е търговията — върви ли? Ванката се обърна и се смрази отъ страхъ. Вълчо съ госпожата си бѣха спрѣли до Лиса.

— Не бой се! — пошепна щурчето. — Днесъ всички тукъ сж добри: никой никому зло не прави. Пъкъ ти си мъничъкъ. Малкитѣ деца и звѣроветѣ ги обичатъ...

Отминаха по-нататъкъ. Току до Лиса една катеричка продаваше въ малки кошчета орѣхи и лѣшници. А на земята до нея две врани бѣха наредили пѣстри парченца стѣкла, тенекийки и парцалчета за накитъ.

— Знаешъ ли, че азъ май ожѣднѣхъ, — пошепна Ван-

ката. — Хайде да отидемъ до вадичката.

